

יוני '56

דצמבר '58

אוקטובר '59

מרס '60

יולי '60

יתר על כן, נשים יפות מדי מפחידות את הגברים. הן מושכות רק סוג מסויים של גברים — רודפיה-השמלות, שאינם מבקשים אהבה אמיתית אלא רק פריט נוסף ברשימת הכיבושים שלהם. נערת-הזוהר חוששת תמיד, כי הגבר המנסה לחזור אחריה כלל אינו מתכוון אליה, אלא לחיצוניותה הזוהרת, לסמל המיני שבה. לבחורה פשוטה ומכוערת הרבה יותר קל למצוא אהבה ולהתחתן באשר מאשר לנערת-הזוהר נוצצת. זיוה מכחישה בהחלט שכללים אלה חלים עליה. היא משוכנעת כי היא יכולה לתת, למצוא אי פעם אהבה אמיתית. מכיון שנערת-הזוהר מס' 1 של ישראל אינה רוצה להיות נערת-הזוהר, אלא הרבה יותר מזה — שחקנית, אמנית — היא מורדת גם בחוק הדין את נערות-הזוהר לעקרות בעולם האהבה. אך ספק אם תוכל להימלט מחוקיות זו.

★ ★ ★

עוד ביררה-הדבש שלה הניחה נידבך נוסף על חומת הקאריירה שלה. היא שמעה על נסיונו של שייקה אופיר להקים להקה של פאנטומימה. זיוה החליטה שלעולם לא תהיה יותר מרקדנית ממוצעת, החליטה כהרף-עין לפנות עורף לריקוד, להתמסר לפאנטומימה.

בעצם, רצתה זיוה במשהו אחר לגמרי. היא רצתה להיות שחקנית, חיונה על פתחי הבימה והקאמרי. התיאטרונים, שלא ראו בה אלא נערת-הזוהר נוספת המפספסת על אמנות, השיבו פניה ריקם. עד היום לא סלחה להם זיוה, ועד היום היא חולמת על קאריירה תיאטרונית. כאשר זיוה חולמת, היא פועלת. תוך שנתיים, הבטיחה השבוע, תעלה על קרשי ברודוויי — ויהי-מה. היא כבר עוסקת בקשירת הקשרים הדרושים, באותה החלטיות נחושה שהביאה אותה להוליבוז. זיוה לא היתה היחידה שבאה לשייקה. הרבה בחורות נרשמו והופיעו לחזרות ראשונות. אולם כאן אירע שוב דבר רגיל בישראל: יושבות-כסית באו לחזרה אחת, שנייה ושלישית. אך כשראו כי הדבר כרוך בעבודה קשה, בהתמסרות, בחזרות ארוכות — נעלמו בזו אחר זו. זיוה נשארה לבדה, יחד עם עמוס אריכא ושייקה עצמו. שלושתם היו את הלהקה שכבשה את הארץ ותפסה במשך זמן-מה מקום מרכזי באמנות-הבמה הישראלית. אותה שעה כבר הבינה זיוה כי תכונותיה המיוחדות יאפשרו לה בניין קאריירה רק בחוץ-לארץ. בהחלטיות הרגילה שלה התמסרה לכיבוש מטרות. הדרך הקלה והבטוחה ביותר היתה להצליח באחת מתחריטות-היופי, המנחילת למנצחות את הפרסומא-הדרושה ואת הנסיעה הייצוגית.

נסיונה של זיוה להיבחר כמלכת-היופי של ישראל ניכשל בצורה הנראית כיום כבדיחה תפלה. זיוה, בעלת הגוף והפנים המושלמים ללא פגם, שהיתה כבר אז היפהפיה הנערצת ביותר בארץ, לא נבחרה למלכת-ישראל, אף לא למלכת-חיפה. כאילו רצו להעליבה במתכוון, נבחרה לסגנית מלכת-היופי של חיפה.

תחרות אחרת הביאה לה תוצאות חיוביות יותר. בקיץ 1954 נבחרה זיוה למלכת-היין, תואר חד-פעמי שהומצא לצורכי רימום היין הישראלי בארצות-הברית. זיוה נשלחה לשליחות של פירסום באמריקה, הופיעה בטלביזיה, באסיפות ובמודעות. היתה זאת מעין חזרה כללית. ההצלחה שקצרה בסיוור קצר זה הוכיחה לה כי היא יכולה לכבוש את עולמה בארצות-הברית — בתנאי שתהיה מוכנה לשלם את המחיר.

★ ★ ★

המחיר היה יקר. בארצות-הברית אין ערך למזל. בניגוד לסיפורי שבועונים-הקולנוע ובניגוד לסרטי-ההוליווד עצמם, אין הקאריירות שם מתחילות בכך שמגלה-כישרונות נתקל ברוחב בי-יפהיה והופך אותה לכוכבת. ארצות-הברית היא מדינה אדירה, יבשת בפני עצמה, והיא מושכת אליה כישרונות מכל העולם. התחרות על ההצלחה הינה קדחתנית, אכזרית, חסרת-סנטימנטים. היא כרוכה בעבודה מפרכת ביותר, בהישג אישי הנקנה בעמל, בהצלחת קורבנות מסוג אחר, שלא כל בחורה מסוגלת להקריבם. זיוה לא קפצה אף על שלב אחד. כשהגיעה סוף-סוף להוליווד, בשנת 1955, לא היתה אלא עוד צעירה יפה אחת ממדינה נידחת. התמודדה קצת רחב מדי, מבחינת צורכי-היצילום. היא נתנה לו את צורתו הפוסטוגנית הנוכחית.

גם השם שפיר לא התאים. הוא הזכיר מדי את השם היהודי שפירא (ממנו אומנם ניגוד). היה צורך לבחור בשם חדש. זיוה הכינה רשימה ארוכה של כל האמנים החביבים עליה. מבטה תור אל שמו של הפסל הצרפתי אוגוסט רודן, שפסלו הנשיקה עשה עליה רושם. להקלת המיבטא שינתה את Rodin ל' Rodan. עם הדגש על ההברה הראשונה. היא בחרה בשם זה, על אף התנגדות הוריה, שמשמעותו העברית אל מצאה חן בעיניהם.

במשך שנתיים היתה הנערה שכירה קבועה של חברת יוניברסל. המשכורת — 200 דולאר לשבוע — הספיקה אך בקושי לחיים בעיר המחייבת הפגנה של הצלחה כתנאי להצלחה. החברה נתנה לה תפקידים קטנטנים, חסמה בפניה את הדרך לטלביזיה.

זיוה הבינה כי משימתה העיקרית היא להחזיק מעמד, בכל מחיר, עד אשר תתפרסם בהדרגה, תוכל לקבל תפקידים יותר טובים ותנאים יותר טובים. המחיר הזה כלל, בין השאר, את תצומי-העירום המפורסמים. הם נעשו בשביל כסף, וזיוה מודה בכך ללא כל היסוס. אני עדיין חושבת שהם לא היו זולים. הם צולמו בטעם טוב. אני לא מסכימה שעירום זה זול ונועל-נפש. אני לא חושבת שזה חטא. היתה לי תקופה קשה. לא היה לי כסף. למדתי כל הזמן, ולימודים עולים עם הון. כשבאו להציע לי, לא חשבתי הרבה. ידעתי שאם אני אעמוד לצילומי-עירום, אעשה זאת בטעם טוב. אילו הציעו לי את הדבר עכשיו, לא הייתי מסכימה. לא מפני שאני חושבת שזה נועל-נפש, אלא מפני שאני כבר לא זקוקה לזה. אם זה דרוש בסרט, בשביל התפקיד, זה דבר אחר. בשביל התפקיד צריכים לעשות את הכל.

★ ★ ★

כעבור שנתיים שוב לא היתה זקוקה לחווה קבוע עם חברה. בראש צולל התליטה לחתר עליו — ולקשרן לתוך ים אי-הביטחון. היתה זאת החלטה אמיצה מאוד מצד צעירה ללא כסף, ללא שושנים. היו זמנים בהם כנאי היה לשלשקנית צעירה להאזן קשורה בתווה-הוליווד. היתה שיכת לקומץ אולפנים אידיים שהתיחסו אל הכוכבים כאל רכוש יקר ודאגו להם, טיפחו אותם

הוליווד אחת מתמונות-העירום המפורסמת ש- צולמו לפני שנתיים. זיוה עומדת על דעתה שהתמונות עשויות בטעם טוב, וכי אין בהן חטא.

זיוה, כפי שנראתה בשנה הראשונה של נשואיה ליעקוב (שאפיק) שפי ואפה החדש משנה-במקצת את פניה